

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Вилегжаніна Вікторія Валеріївна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) припис частини п'ятої статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – Кодекс), відповідно до якого: *„Для звернення до суду у справах щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби встановлюється місячний строк“*.

Вилегжаніна В.В. просить визнати оспорюваний припис неконституційним „в частині встановлення місячного строку для звернення працівника, який проходить публічну службу (включно з працівником, який перебуває у відпустці по догляду за дитиною) до суду“, оскільки він не враховує триваючих порушень трудових прав працівника; оцінки поведінки суб'єкта владних повноважень; перебування працівника у відпустці по догляду за дитиною; моменту фактичного доступу працівника до документів, які підтверджують порушення його прав суб'єктом владних повноважень; досудового врегулювання спору; а також виключає застосування частини четвертої статті 122 Кодексу у справах щодо триваючих порушень трудових прав працівника при проходженні публічної служби. Також заявниця просить визнати оспорюваний припис неконституційним „у частині його застосування до спорів щодо фіктивної виплати суб'єктом владних повноважень працівнику, який проходить публічну службу (включно з працівником, який перебуває у відпустці по догляду за дитиною), грошової компенсації за невикористані дні відпустки та не перенесення суб'єктом владних повноважень невикористаних днів відпусток працівника з попередньої посади на діючу при реорганізації в межах одного державного органу“.

На думку заявниці, оспорюваний припис не відповідає приписам статті 8 (у взаємозв'язку з частинами першою, другою статті 22), частин першої, третьої статті 24 (у взаємозв'язку з частиною третьою статті 51), частин першої, другої, четвертої статті 41, частин першої, другої статті 43, частин першої, другої статті 55, частини шостої статті 55 (у взаємозв'язку з частиною четвертою статті 124), статті 64 Конституції України, оскільки суперечить принципу верховенства права, „створює непряму дискримінацію за ознаками сімейного стану та виконанням батьківських функцій“, оскільки ставить працівника публічної служби (жінку, яка перебуває у відпустці по догляду за дитиною) у гірше становище порівняно з іншими категоріями працівників. Скаржниця твердить, що застосування оспорюваного припису призвело до порушення її права на працю, права на судовий захист та призвело до втручання у право власності (в аспекті невикористаних грошової компенсації за невикористані дні відпустки).